

Poročilo o zapletih povezanih s proslavo ob 70. obletnici osvoboditve taborišča

Letos se je na prostoru bivšega taborišča Dachau odvijala 70. obletnica osvoboditve taborišča. Zaradi okrogle obletnice in pomembnosti dogodka je tudi slovensko združenje Skupnosti internirancev Dachaua organiziralo obisk prireditve, v obliki dvodnevne obiska Bavarske prestolnice. Pričakovanja vseh udeležencev, ki so se letos odzvali v velikem številu, so bila pričakovano velika. Še posebej so si številni želeli ogledati muzej in svečano proslavo. Priložnost so želeli izkoristiti tudi za obisk taborišča skupaj s svojci, dokler so še pri močeh in jim predajo svojo zgodbo o tragičnih dogodkih, ki so se tam odvijali.

Žal letošnja slovesnost in obisk nista potekala brez zapletov. Na letošnji proslavi so svoj obisk napovedali tudi številni eminentni gostje in visoki politiki, žal pa smo ponovno pogrešali najvišje slovenske politične predstavnike. To dejstvo je, zaradi visoke tveganosti dogodka, prineslo tudi drakonske varnostne ukrepe, kar je večini obiskovalcev povzročilo velike nevšečnosti. Čeprav smo bili že tedne vnaprej pozvani, da v München posredujemo imena udeležencev, da bi nam bile zagotovljene prepustnice za nedeljsko proslavo, teh predstavniki posameznih držav nismo dobili dan pred proslavo, kot je bilo obljubljeno. Le te je uspelo naši predsednici, Vesni Dobre, zagotoviti šele po velikih naporih pred vhodom v sam taboriščni kompleks. Zelo omejeno je bilo tudi gibanje po samem kompleksu, pri čemer je bil dostop do krematorija, in prvega dejanja proslave, odprt le za izbrane, muzej pa je bil iz varnostnih razlogov popolnoma zaprt. Predvsem zaprtje muzeja, ki je bilo najavljeno šele tik pred zdajci, je povzročilo veliko hude krvi, saj so bili številni prikrajšani za njegov ogled ob svojem prvem obisku. Če bi bilo zaprtje muzeja napovedano dan prej bi lahko ogled prestavili na soboto popoldne.

Zaradi opisanih dogodkov, smo se v združenju odločili na mednarodni komite in upravo muzeja, kot organizatorje slovesnosti, nasloviti ostro pretesno pismo, v katerem smo obrazložili svoje negativno stališče do letošnje slovesnosti in podali uradno pritožbo. Med drugim sem v pismu zapisal: »V nedeljo so slovenski in drugi obiskovalci lahko izkusili, kako je stati na *Apelplatz*-u, v dežju, več kot 3 ure in niso mogli niti obiskati muzeja, kar je bil enih glavnih razlogov zakaj so pripotovali v Dachau. Prišli so se poklonit svojcem, ki so bili zaprti v Dachauu, ne gospe Merklovi.«

Ne naše pismo, ne pritožbe niso bile edine, ki so prišle s strani nacionalnih organizacij. Praktično vse organizacije so se strinjale, da je bili pri organizaciji dogodka, še posebno zaradi varnostnih ukrepov, storjenih veliko nepopravljivih napak. Vzpostavljene so bile zahteve po demokratizaciji CID in samega dogodka, kjer naj se v prihodnje ne bi delilo na posebne izbrance in vse ostale. V veliki meri tudi zaradi sporočila, ki nam ga zapušča ideja spomenika v Dachauu. Spomenika, ki nam govori: »Nikoli več.« Ponovno se opravičujem vsem prizadetim udeležencem v imenu Skupnosti internirancev Dachaua in lastnem imenu.

S spoštovanjem,

Anže Šinkovec